

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
25. јануар 2019. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 25.01.2019

Орг. јед.	Број	Полар	Вид

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ**, с предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
САША РАДУЛОВИЋ

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРИРОДЕ

Члан 1.

У Закону о заштити природе ("Сл. Гласник РС", бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 - испр., 14/2016 и 95/2018 - др. закон) члан 35. мења се и гласи:

"На заштићеном подручју успостављају се следећи режими заштите:

- 1) Ia степена строга заштита;
- 2) Ib степена строга заштита уз могућност управљања популацијама;
- 3) II степена активна заштита;
- 4) III степена активна заштита и могућност одрживог коришћења.

Режим заштите Ia степена - строга заштита се спроводи на делу заштићеног подручја са изворним, неизмењеним или мало измењеним екосистемима изузетног научног и практичног значаја којом се омогућава искључиво природна сукцесија.

У Ia степену заштите искључују се сви облици коришћења простора и активности осим научних истраживања и контролисане едукације. Изузетак могу бити интервентне активности у акцидентним ситуацијама, уз сагласност Министарства.

Режим заштите Ib степена - строга заштита се спроводи на делу заштићеног подручја са изворним, неизмењеним или мало измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја.

У Ib степену заштите могућа су искључиво научна истраживања, контролисана едукација и активности усмерене ка очувању и унапређењу постојећег стања екосистема (контролисано пашарење, кошење, измуљивање, регулисање водног режима и друго).

Режим заштите II степена - заштита се спроводи на делу заштићеног подручја са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја.

У II степену заштите могуће су управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења природног добра без последица по примарне вредности његових природних станишта, популација и екосистема, као и контролисане традиционалне делатности које током свог одвијања нису угрозиле примарне вредности простора.

Режим заштите III степена - заштита се своди на делу заштићеног подручја са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима од научног и практичног значаја.

У III степену заштите могуће је селективно и ограничено коришћење природних ресурса, управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења природног добра, одрживо коришћење, развој и унапређење сеоских домаћинстава, уређење објеката културно-историјског наслеђа и традиционалног градитељства, очување традиционалних делатности локалног становништва, развој инфраструктуре усклађене са вредностима, потенцијалима и капацитетима заштићеног простора намењене развоју еколошког, руралног, здравственог, спортско-рекреативног и осталих видова туризма у складу са принципима одрживог развоја.

Режими заштите и границе делова заштићеног подручја са различитим режимима заштите утврђују се актом о проглашењу заштићеног подручја на основу студије заштите.”

Прелазне и завршне одредбе

Члан 2.

“Сви државни органи су дужни да у року од 12 месеци изврше контролу свих започетих и изграђених објеката у заштићеним подручјима, посебно малих хидроелектрана.

Све локације на којима се налазе објекти из става 1. овог члана за које се утврди да су радови и активности извођени у складу са законом, вратити у претходно стање у року од 24 месеца, а инвеститора правично обештетити.

Све локације на којима се налазе објекти из става 1. овог члана за које се утврди да су радови и активности извођени супротно закону, вратити у претходно стање у року од 24 месеца о трошку инвеститора.

Сви државни органи су дужни да у року од 12 месеци изврше контролу свих малих хидроелектрана започетих и изграђених ван заштићених подручја.

Све локације на којима се налазе мале хидроелектране из става 4. овог члана за које се утврди да су радови и активности извођени супротно закону, вратити у претходно стање у року од 24 месеца о трошку инвеститора.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 74. Устава Републике Србије.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Чланом 74. Устава свако има право на здраву животну средину и на благовремено и потпуно обавештавање о њеном стању. Свако, а посебно Република Србија и Аутономна покрајина, одговоран је за заштиту животне средине. Свако је дужан да чува и побољшава животну средину.

Закон о заштити природе први пут је донет 2009. године (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 36/2009 од 15.5.2009. године). Степени заштите су били дефинисани на прави начин - веома рестриктивно, тако да практично ништа није могло да се гради у заштићеним подручјима. Од тада је претпрео четири измене. Већ 2010. године су извршене крупне измене којима је дозвољена изградња многобројних објеката у заштићеним подручјима (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 88/2010 од 23.11.2010. године). Измењен је кључни члан 35. који дефинише степене заштите, на начин да је омогућена изградња читавог низа различитих објеката. Предложеним изменама члан 35. се дефинише као у првобитној верзији закона из 2009. године.

У оквиру сваког степена заштите дефинисане су две тачке, под 1) и под 2).

На пример, за II степен заштите под тачком 1) су наведени објекти чија је изградња забрањена: индустријски, металуршки и рударски објекти, асфалтне база, рафинерија нафте, као и објеката за складиштење и продају деривата нафте и течног нафтног гаса, термосектрана и ветрогенератора, лука и робно-трговинских центара, аеродрома...

Дакле, законодавац стриктно у закону наводи да је у заштићеним подручјима забрањена изградња рафинерија и аеродрома!? У тачки под 2) се уводе одређена ограничења:

"ограничава регулацију и преграђивање водотока, формирање водоакумулација, мелиорационе и друге хидротехничке радове, изградњу хидроелектрана, соларних електрана и електрана на био-гас, објеката туристичког смештаја, угоститељства, научног туризма и туристичке инфраструктуре и уређење јавних скијалишта, изградњу објеката саобраћајне, енергетске, комуналне и друге инфраструктуре, стамбених и економских објеката пољопривредних газдинстава, традиционално коришћење камена, глине и другог материјала за локалне потребе, изградњу рибњака, објеката за конвенционално гајење домаћих животиња и дивљачи, риболов, лов, сакупљање гљива, дивљих биљних и животињских врста, газдовање шумама и

шумским земљиштем, формирање шумских и пољопривредних монокултура, уношење врста страних за дивљи биљни и животињски свет регије у којој се налази заштићено подручје и примену хемијских средстава."

Ово значи да су све наведене активности дозвољене али уз ограничења која нису дефинисана овим законом. Истим чланом је утврђено да ограничења дефинише Влада. На овај начин се доношење суштинских одлука измешта из Народне скупштине у Владу.

Уредбом о режимима заштите која је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. 31/2012 од 12.4.2012. године је дефинисана су та ограничења. На примеру МХЕ то изгледа овако:

- У II степелу заштите дозвољена је изградња хидроелектрана појединачне снаге максимално до 5 MW;
- У III степелу заштите дозвољена је изградња енергетских објеката и мини хидроелектрана снаге максимално до 30 MW;

Трeba знати да се под МХЕ подразумевају само оне чија снага не прелази 10 MW.

За читав низ других објеката су дефинисана ограничења до којих се могу градити. То доводи до апсурда читаву ствар, јер заштићена подручја у ствари нису заштићена, већ само на папиру попуњавају квоту коју треба да испунимо. Због тога је неопходно члан 35. Закона о заштити природе хитно ресетовати на претходна подшлагања. Дакле дефинисати га као у првој верзији закона из 2009. године.

Важећа законска решења су довела до великих проблема у пракси. У последње време смо сведоци великог узнемирења и многобројних протеста грађана који желе да заштите своје реке. У неким случајевима је дошло чак и до сукоба мештана и обезбедјења инвеститора као на пример у селу Ракита на Старој планини. Реално је очекивати да ће сукоби ескалирати што је разлог више за хитну реакцију државе.

Применом важећих прописа папете су велике штете грађанима и животној средини. Због тога је неопходно све локације вратити у претходно стање уз правичне надокнаде у случајевима када је то оправдано. То се постиже нови чланом у прелазним и завршним одредбама. Таквих локација има много у Србији. Неке од њих су:

- МХЕ „Звошче“ село Ракита, општина Бабунница
- МХЕ "Јовановићи" у општини Ариље
- Између Биљановца и Јопаничке Бање, општина Рашка има више МХЕ; Кнежевци, Дрење, Марићи, Вележ I, Жупања и Белци. Хидроелектране се у овом крају надовезују једна на другу. Тако се река прво цевима спроводи до машинске куће хидроелектране где се производи струја, затим се одатле испушта, а онда после неколико десетина метара, спроводи у нове цеви друге електране.
- Ецо Енерго Гроуп је власник седам малих хидроелектрана које имају статус повлашћеног произвођача и све се налазе у Општини Црна Трава, на југоистоку

земље. Овој фирми, чији је директор данас Никола Петровић, је у ове четири године исплаћено више од пет и по милиона евра.

- Ецо Енерго Грууп, њени власници и сам Петровић су такође власници мале хидроелектране Јабукових у општини Црна Трава, која је од грађана Србије у овом периоду добила скоро 1,1 милион евра.
- МХЕ Паклештица на реци Височици, такође у Парку природе
- Пирот, Темска, Рудинска река, поднет захтев за грађ. дозволу
- Пирот, Камик, Расничка река
- Пирот, Мржљак, Расничка река
- Пирот, Чуковац, Осмаковска река
- Црквине, Нова Варош, Река Бистрица
- Косово и Метохија: мештани Штрица протестују због почетка изградње мини хидроцентрале, којом би се угрозило две реке, Кагуђерка и Болованка
- Војводина, река Нера, канал Јаруга код Беле Цркве
- ...

Новим чланом у прелазним и завршним одредбама утврђује се обавеза свих државних органа да у року од 12 месеци изврше контролу свих започетих и изграђених објеката у заштићеним подручјима, посебно малих хидроелектрана. Уколико се утврди да је све рађено по закону, потребно је локације вратити у претходно стање у року од 24 месеца, а инвеститора правично обештетити, без обзира што није било кршења закона. Ово због тога што у заштићеним подручјима није ни требало дозволити било какву изградњу, што је учињено накнадним изменама закона 2010. године. Нажалост ово је једини начин да се исправи шта се исправити може, и спречи даље уништавање екосистема, биодиверзитета, животне средине и узнемирање грађана. С друге стране, уколико је било кршења закона, потребно је све локације вратити у претходно стање у року од 24 месеца о трошку инвеститора.

Када је реч о малим хидроелектранама ван заштићених подручја, новим чланом у прелазним и завршним одредбама, став 4. утврђена је обавеза свих државних органа да у року од 12 месеци изврше контролу свих малих хидроелектрана започетих и изграђених ван заштићених подручја. Уколико се утврди да су радови и активности извођени супротно закону, потребно је све локације вратити у претходно стање у року од 24 месеца о трошку инвеститора.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона мења се члан 35. којим се дефинишу режими заштите.

Чланом 2. Предлога закона у прелазним и завршним одредбама обезбеђује се враћање свих спорних локација у претходно стање.

Чланом 3. Предлога закона предвиђено је да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије”

IV АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОЦЕСА

Забрана изградње у заштићеним подручјима довешће до истинске заштите тих подручја за разлику од тренутне ситуације када се на многим локацијама граде мале хидроелектране. То је довело до великог узнемирења грађана који желе да заштите своје реке. Али и до битног нарушавања биодиверзитета и животне средине. Неке штете су вероватно неповратне. Зато је неопходно хитно зауставити даље активности у заштићеним подручјима.

Такође је неопходно исправити досадашње неправде и штете које су начињене. То се постиже контролом свих објеката, посебно малих хидроелектрана, како у заштићеним подручјима, тако и ван њих. То ће довести пре свега до задовољења елементарне правде и враћање спорних локација у претходно стање.

V ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона потребно је обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 35

На заштићеном подручју успостављају се следећи режими заштите:

- 1) I степен;
- 2) II степен и/или
- 3) III степен.

Режим заштите I степен – строга заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са изворним или мало измењеним екосистемима изузетног научног и практичног значаја, којем се омогућавају процеси природне сукцесије и очување стабилности и животних заједница у условима дивљине.

Режим заштите I степена:

1) забрањује коришћење природних ресурсa и изградњу објеката;

2) ограничава радове и активности на научна истраживања и праћење природних процеса, контролисану посету у образовне, рекреативне и општекултурне сврхе, као и спровођење заштитних, санационих и других неопходних мера у случају пожара, елементарних непогода и удеса, појава биљних и животињских болести и пренамножавања штеточина, уз сагласност Министарства;

Режим заштите II степена - активна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја и посебно вредним пределима и објектима геонаслеђа.

У II степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, без последица по примарне вредности њихових природних станишта, популација, екосистема, обележја предела и објеката геонаслеђа, обављати традиционалне делатности и ограничено користити природни ресурс на одржив и строго контролисани начин.

Режим заштите III степена:

1) забрањује изградњу индустријских, металуршких и рударских објеката, асфалтних база, рафинерија нафте, као и објеката за складиштење и продају деривата нафте и течниг нафтног гаса, термоелектрана и ветрогенератора, лука и робно-трговинских центара, аеродрома, услужних складишта, магацина и хладњача, инквизиција и других породичних објеката за одмор, експлоатацију минералних сировина, тресета и материјала речних корита и језера, преоравање природних травњака, природни риболов, уношење инвазивних алохтоних врста, изградњу објеката за рециклажу и спаљивање отпада и образовање депонија отпада;

2) ограничава регулацију и преграђивање водотока, формирање водоакумулација, мелiorационе и друге хидротехничке радове, изградњу хидроелектрана, соларних електрана и електрана на био гас, објеката туристичког смештаја, угоститељства, научног туризма и туристичке инфраструктуре и уређење јавних сквијалишта, изградњу објеката саобраћајне, енергетске, комуналне и друге инфраструктуре, етампелних и економских објеката пољопривредних газдинстава, традиционално коришћење камена, глине и другог материјала за локалне потребе, изградњу рибњака, објеката за конвенционално гајење домаћих животиња и дивљачи, риболов, лов, сакупљање гљива, дивљих биљних и животињских врста, газдовање шумама и шумским земљиштима, формирање шумских и пољопривредних монокултура, уношење врста страних за дивљи биљни и животињски свет регије у којој се налази заштићено подручје и примену хемијских средстава.

Режим заштите III степена — проактивна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима; пределима и објектима геонаслеђа од научног и практичног значаја.

У III степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу реституције, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, развој села и унапређење селских домаћинстава, уређење објеката културно-историјског наслеђа и традиционалног градитељства, очување традиционалних делатности локалног становништва, селективно и ограничено коришћење природних ресурса и простора уз потребну инфраструктуру и другу изградњу.

Режим заштите III степена:

1) забрањује изградњу рафинерија нафте и објеката хемијске индустрије, металуршких и термоенергетских објеката, складишта нафте, нафтних деривата и природног гаса, уношење инвазивних ајхтоних врста и образовање депонија;

2) ограничава изградњу других индустријских и енергетских објеката, асфалтних база, објеката туристичког смештаја и јавних окупалишта, инфраструктурних објеката, складишта индустријске робе и грађевинског материјала, викендица, експлоатацију и примарну прераду минералних сировина, образовање објеката за управљање отпадом, изградњу насеља и ширење њихових грађевинских подручја, лов и риболов, формирање шумских и пољопривредних монокултура, примену хемијских средстава и друге радове и активности који могу имати значајан неповољан утицај на природне и друге вредности заштићеног подручја.

Режими заштите и границе делова заштићеног подручја са различитим режимима заштите утврђују се актом о проглашењу заштићеног подручја на основу студије заштите.

Режим заштитне зоне заштићеног подручја забрањује и ограничава радове и активности за које се (у поступку утврђеним законом и другим прописима) утврди да могу имати значајан неповољан утицај на биолошку разноврсност, вредности геонаслеђа и предела тог заштићеног подручја.

Влада ближе прописује режиме заштите, поступак и начин њиховог одређивања и објекте, радове и активности који су забрањени или ограничени.

У националном парку могу се, у складу са посебним законом, забранити радови и активности који су режимима заштите из овог члана ограничени.

НА ЗАШТИЋЕНОМ ПОДРУЧЈУ УСПОСТАВЉАЈУ СЕ СЛЕДЕЋИ РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ:

1) IA СТЕПЕНА СТРОГА ЗАШТИТА;

2) IB СТЕПЕНА СТРОГА ЗАШТИТА УЗ МОГУЋНОСТ УПРАВЉАЊА ПОПУЛАЦИЈАМА;

3) П СТЕПЕНА АКТИВНА ЗАШТИТА;

4) III СТЕПЕНА АКТИВНА ЗАШТИТА И МОГУЋНОСТ ОДРЖИВОГ КОРИШЋЕЊА.

РЕЖИМ ЗАШТИТЕ IA СТЕПЕНА - СТРОГА ЗАШТИТА СЕ СПРОВОДИ НА ДЕЛУ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА СА ИЗВОРНИМ, НЕИЗМЕЊЕНИМ ИЛИ МАЛО ИЗМЕЊЕНИМ ЕКОСИСТЕМИМА ИЗУЗЕТНОГ НАУЧНОГ И ПРАКТИЧНОГ ЗНАЧАЈА КОЈОМ СЕ ОМОГУЋАВА ИСКЉУЧИВО ПРИРОДНА СУКЦЕСИЈА.

У IA СТЕПЕНУ ЗАШТИТЕ ИСКЉУЧУЈУ СЕ СВИ ОБЛИЦИ КОРИШЋЕЊА ПРОСТОРА И АКТИВНОСТИ ОСИМ НАУЧНИХ ИСТРАЖИВАЊА И КОНТРОЛИСАНЕ ЕДУКАЦИЈЕ. ИЗУЗЕТАК МОГУ БИТИ ИНТЕРВЕНТНЕ АКТИВНОСТИ У АКЦИДЕНТНИМ СИТУАЦИЈАМА, УЗ САГЛАСНОСТ МИНИСТАРСТВА.

РЕЖИМ ЗАШТИТЕ IB СТЕПЕНА - СТРОГА ЗАШТИТА СЕ СПРОВОДИ НА ДЕЛУ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА СА ИЗВОРНИМ, НЕИЗМЕЊЕНИМ ИЛИ МАЛО ИЗМЕЊЕНИМ ЕКОСИСТЕМИМА ВЕЛИКОГ НАУЧНОГ И ПРАКТИЧНОГ ЗНАЧАЈА.

У IB СТЕПЕНУ ЗАШТИТЕ МОГУЋА СУ ИСКЉУЧИВО НАУЧНА ИСТРАЖИВАЊА, КОНТРОЛИСАНА ЕДУКАЦИЈА И АКТИВНОСТИ УСМЕРЕНЕ КА ОЧУВАЊУ И УНАПРЕЂЕЊУ ПОСТОЈЕЋЕГ СТАЊА ЕКОСИСТЕМА (КОНТРОЛИСАНО ПАШАРЕЊЕ, КОШЕЊЕ, ИЗМУЉИВАЊЕ, РЕГУЛИСАЊЕ ВОДНОГ РЕЖИМА И ДРУГО).

РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II СТЕПЕНА - ЗАШТИТА СЕ СПРОВОДИ НА ДЕЛУ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА СА ДЕЛИМИЧНО ИЗМЕЊЕНИМ ЕКОСИСТЕМИМА ВЕЛИКОГ НАУЧНОГ И ПРАКТИЧНОГ ЗНАЧАЈА.

У II СТЕПЕНУ ЗАШТИТЕ МОГУЋЕ СУ УПРАВЉАЧКЕ ИНТЕРВЕНЦИЈЕ У ЦИЉУ РЕСТАУРАЦИЈЕ, РЕВИТАЛИЗАЦИЈЕ И УКУПНОГ УНАПРЕЂЕЊА ПРИРОДНОГ ДОБРА БЕЗ ПОСЛЕДИЦА ПО ПРИМАРНЕ ВРЕДНОСТИ ЊЕГОВИХ ПРИРОДНИХ СТАНИШТА, ПОПУЛАЦИЈА И ЕКОСИСТЕМА, КАО И КОНТРОЛИСАНЕ ТРАДИЦИОНАЛНЕ ДЕЛАТНОСТИ КОЈЕ ТОКОМ СВОГ ОДВИЈАЊА НИСУ УГРОЗИЛЕ ПРИМАРНЕ ВРЕДНОСТИ ПРОСТОРА.

РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III СТЕПЕНА - ЗАШТИТА СЕ СПРОВОДИ НА ДЕЛУ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА СА ДЕЛИМИЧНО ИЗМЕЊЕНИМ И/ИЛИ ИЗМЕЊЕНИМ ЕКОСИСТЕМИМА ОД НАУЧНОГ И ПРАКТИЧНОГ ЗНАЧАЈА.

У III СТЕПЕНУ ЗАШТИТЕ МОГУЋЕ ЈЕ СЕЛЕКТИВНО И ОГРАНИЧЕНО КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНИХ РЕСУРСА, УПРАВЉАЧКЕ ИНТЕРВЕНЦИЈЕ У ЦИЉУ РЕСТАУРАЦИЈЕ, РЕВИТАЛИЗАЦИЈЕ И УКУПНОГ УНАПРЕЂЕЊА ПРИРОДНОГ ДОБРА, ОДРЖИВО КОРИШЋЕЊЕ, РАЗВОЈ И УНАПРЕЂЕЊЕ СВОСКИХ ДОМАЊИНАСТАВА, УРЕЂЕЊЕ ОБЈЕКТА КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКОГ НАСЛЕЂА И ТРАДИЦИОНАЛНОГ ГРАДИТЕЉСТВА, ОЧУВАЊЕ ТРАДИЦИОНАЛНИХ ДЕЛАТНОСТИ ЛОКАЛНОГ СТАНОВНИШТВА, РАЗВОЈ ИНФРАСТРУКТУРЕ УСКЛАЂЕНЕ СА ВРЕДНОСТИМА, ПОТЕНЦИЈАЛИМА И КАПАЦИТЕТИМА ЗАШТИЋЕНОГ ПРОСТОРА НАМЕЊЕНЕ РАЗВОЈУ ЕКОЛОШКОГ, РУРАЛНОГ, ЗДРАВСТВЕНОГ, СПОРТСКО-РЕКРЕАТИВНОГ И ОСТАЛИХ ВИДОВА ТУРИЗМА У СКЛАДУ СА ПРИНЦИПИМА ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА.

РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ И ГРАНИЦЕ ДЕЛОВА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА СА РАЗЛИЧИТИМ РЕЖИМИМА ЗАШТИТЕ УТВРЂУЈУ СЕ АКТОМ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА НА ОСНОВУ СТУДИЈЕ ЗАШТИТЕ.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 2

СВИ ДРЖАВНИ ОРГАНИ СУ ДУЖНИ ДА У РОКУ ОД 12 МЕСЕЦИ ИЗВРШЕ КОНТРОЛУ СВИХ ЗАПОЧЕТИХ И ИЗГРАЂЕНИХ ОБЈЕКТА У ЗАШТИЋЕНИМ ПОДРУЧЈИМА, ПОСЕБНО МАЛИХ ХИДРОЕЛЕКТРАНА.

СВЕ ЛОКАЦИЈЕ НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ ОБЈЕКТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗА КОЈЕ СЕ УТВРДИ ДА СУ РАДОВИ И АКТИВНОСТИ ИЗВОЂЕНИ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, ВРАТИТИ У ПРЕТХОДНО СТАЊЕ У РОКУ ОД 24 МЕСЕЦА, А ИНВЕСТИТОРА ПРАВИЧНО ОБЕШТЕТИТИ.

СВЕ ЛОКАЦИЈЕ НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ ОБЈЕКТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗА КОЈЕ СЕ УТВРДИ ДА СУ РАДОВИ И АКТИВНОСТИ ИЗВОЂЕНИ СУПРОТНО ЗАКОНУ, ВРАТИТИ У ПРЕТХОДНО СТАЊЕ У РОКУ ОД 24 МЕСЕЦА О ТРОШКУ ИНВЕСТИТОРА.

СВИ ДРЖАВНИ ОРГАНИ СУ ДУЖНИ ДА У РОКУ ОД 12 МЕСЕЦИ ИЗВРШЕ КОНТРОЛУ СВИХ МАЛИХ ХИДРОЕЛЕКТРАНА ЗАПОЧЕТИХ И ИЗГРАЂЕНИХ УНУТРА ЗАШТИЋЕНИХ ПОДРУЧЈА.

СВЕ ЛОКАЦИЈЕ НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ МАЛЕ ХИДРОЕЛЕКТРАНЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ЗА КОЈЕ СЕ УТВРДИ ДА СУ РАДОВИ И АКТИВНОСТИ ИЗВОЂЕНИ СУПРОТНО ЗАКОНУ, ВРАТИТИ У ПРЕТХОДНО СТАЊЕ У РОКУ ОД 24 МЕСЕЦА О ТРОШКУ ИНВЕСТИТОРА.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Парламентарни посланик Саша Радуловић

2. Назив прописа

Предлог закона о измена и допуна Закона о заштити природе

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну садржину прописа

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, пије потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење некоег захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлога измена и допуна Закона о заштити природе.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа државне управе, односно другог овлашћеног предузача прописа, датум и печат

Београд, 25. јануар 2019. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

САША РАДУЛОВИЋ

